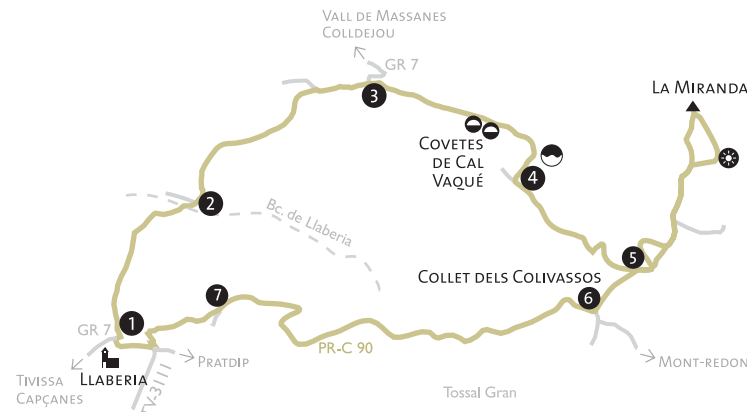

ITINERARI: LLABERIA – LES COVETES DE CAL VAQUÉ – LA MIRANDA – COLLET DELS COLLIVASSOS - LLABERIA

Comencem des del poble de Llaberia dirigint-nos a l'església de St. Joan Baptista. Poc abans d'arribar-hi baixarem a l'esquerra pel camí de Colldejou (1), seguint el GR 7 que inicialment planeja. Just després de creuar el barranc de Llaberia trobem un encreuament de senders (2) i ens enfilem pel sender de la dreta en direcció al Portell de Llaberia. Passem per algunes lliseres de roca fins que arribem a una altra cruïlla de senders, on deixem el GR 7 (3), i continuem recte amunt en direcció a la Miranda, amb el radar meteorològic al capdamunt. Passem pel costat de les Covetes del Vaqué, on encara es veuen les restes dels murs de pedra seca a redós de les roques que servien per guardar el ramat i de refugi pel pastor. Continuem amunt i, uns metres més enllà d'un bassot on s'acumula l'aigua, arribem a una pista en mal estat (4). La remuntem fins arribar a un camí en més bon estat (5) que ens duu fent llaçades fins a la Miranda, el punt més alt de la Serra de Llaberia i, per tant, tot un mirador privilegiat. Desfem el camí tornant per la pista, de baixada podem agafar alguna drecera que ens escurçarà el camí fins arribar al Collet dels Collivassos, on hi ha un encreuament de camins senyalitzat (6). Agafem el camí de la dreta descendint progressivament en direcció a Llaberia, seguint el PR-C 90. Abans d'arribar al poble, on comença una tanca, deixarem el camí per agafar un sender a la dreta (7), seguint les marques grogues i blanques del PR. Sortirem al costat d'un camp de futbol, seguim avall per una pista cimentada i, just abans d'entrar en una zona on hi ha bungalows, agafem a l'esquerra el senderó que ens portarà a la carretera, uns metres abans del poble.

100 m

MIDE (Mètode per a la Informació d'Excursions)

Temps de caminar 1h 50 min

Ascensió acumulada 264 m

Desnivell màxim 252 m

Distància horitzontal 6 km

Tipus de recorregut circular

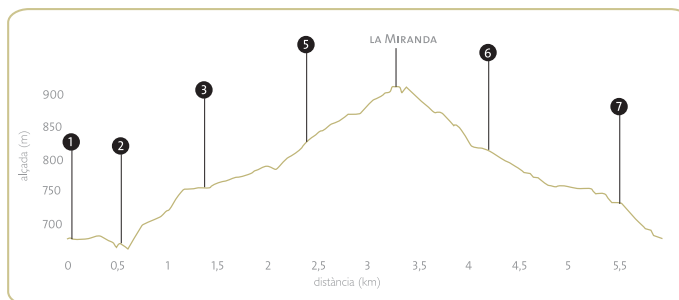
Severitat en el medi natural 1

Dificultat d'orientar-se en l'itinerari 1

Dificultat de desplaçament 2

Quantitat d'esforç necessari 2

Rang d'1 a 5 de menor a major grau
Font: www.euromide.info

LA PREDICCIÓ DEL TEMPS A LA SERRA DE LLABERIA

LLABERIA

LA MIRANDA I EL RADAR METEOROLÒGIC, EXCURSIÓ PER PREDIR EL TEMPS A LA SERRA.

Itinerari que surt de l'antic poble de Llaberia, avui deshabitat durant bona part de l'any. Pels seus camins ancestrals ens enfilarem fins a la Miranda, el cim de la Serra de Llaberia, on hi ha instal·lat el quart radar del Servei Meteorològic de Catalunya. És ben cert que la predicció del temps és un aspecte que ens preocupa des de temps immemorials, fet que ha originat al llarg dels anys una gran riquesa tant lèxica com d'expressions.

Des de la Miranda, el cim de la Serra, gaudirem en dies clars d'espectaculars vistes que ens permetran contemplar des de la Serra de Montsant, passant per l'imponent Mola de Colldejou i la plana del Camp de Tarragona al nord, fins a l'extens mar de muntanyes integrat per la Serra de Llaberia, les Muntanyes de Tivissa-Vandellòs, i les altres serres meridionals més llunyanes, al sud. En els dies clars i ventosos d'hivern podem entreveure fins i tot un bocinet del Delta de l'Ebre.

CONSORCI
SERRA DE LLABERIA

LA SERRA DE LLABERIA

La Serra de Llaberia se situa a la Serralada Prelitoral, entre les Muntanyes de Prades i les Muntanyes de Vandellòs i Tivissa. Comprèn les comarques del Priorat, Baix Camp i Ribera d'Ebre, i inclou cims amb alçades superiors als 900 m sobre el nivell del mar.

Actualment, part de la superfície està protegida sota la figura d'Espai d'Interès Natural. La vegetació dominant és la pròpiament mediterrània, formada sobretot per brolles arbrades amb pins i alzinars, i comunitats d'ambients rocallosos, amb la presència d'alguna roureda seca i alguna teixeda aïllada a les obagues (ambdues d'ambient eurosiberià). La fauna és molt rica i diversa, destacant el grup dels invertebrats, que troben refugi a les nombroses coves i avencs càrstics de la Serra.

El poblament humà se situa sobretot als voltants de la Serra de Llaberia, amb un únic nucli de població en l'abrupte interior, el poble de Llaberia.

Fruit de les inquietuds de la gent del territori, l'any 2004 els ajuntaments de Capçanes, Colldejou, Marçà, la Torre de Fontaubella, Pratdip i Tivissa constituïren el Consorci per a la Protecció i Gestió de l'Espai Protegit d'Interès Natural de la Serra de Llaberia. Aquest ens té per objectiu preservar, revaloritzar i gestionar integralment l'espai natural, i compta amb un equip tècnic que ja ha realitzat diversos estudis i accions per a fomentar-ne el coneixement i conservació.

ITINERARI: LLABERIA – LES COVETES DE CAL VAQUÉ – LA MIRANDA – COLLET DELS COLLIVASSOS – LLABERIA

Llaberia és un petit poblet d'estètica medieval situat enmig de la Serra de Llaberia, només habitat durant l'estiu. Se situa a la punta més oriental del terme de Tivissa, del que depèn, dins de la comarca de la Ribera d'Ebre. En destaca l'església romànica de Sant Joan Baptista, del segle XII, construïda en les parets d'una antiga fortalesa. Fou restaurada durant els anys 80, moment en què es descobrí una sitja al centre de la nau, posant de manifest el doble ús de l'edifici: com a lloc de culte i refugi de béns. Durant el segle XVIII l'església també fou hospital de campanya del guerriller Carrasclet, personatge conegut per la seva resistència a la invasió borbònica. Cal visitar també el museu del Bast, únic museu monogràfic del transport a bast del país, proper a l'entrada del poble.

Un altre fet destacat del poble és que s'autoabasteix d'energia mitjançant una central fotovoltaica, que ja forma part del paisatge del nucli. Podem aprofundir en el seu funcionament gràcies a les visites guiades que ofereix l'oficina de turisme de Tivissa.

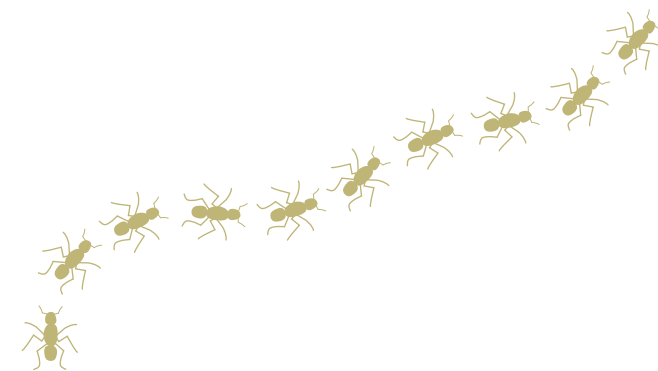
Els antics pobladors de Llaberia conrearen bona part dels terrenys que rodegen el poble, endinsant-se en l'esquerpa muntanya i arribant a llocs impossibles. També tingueren cura de ramats, activitat que perdura en l'actualitat. Un dels testimonis del pasturatge en aquesta serra són les Covetes del Vaqué, que trobem al costat del sender, abans d'arribar a la Miranda. Avui en dia encara es veuen les restes dels murs de pedra seca situats a redós de les roques que servien per guardar el ramat i de refugi pel pastor.

Dalt de tot del mirador privilegiat de la Miranda hi destaca el radar meteorològic, una immensa bola blanca metàl·lica que protegeix l'antena i que se situa sobre un pedestal de formigó. Fou inaugurat el setembre del 2008 i forma part de la xarxa de 4 radars que dona servei ben bé a la totalitat del país, i aporta sobretot informació de les tempestes que poden arribar a Catalunya des del sud i sud-oest, les quals originen sovint precipitacions intenses. Amb tota aquesta tecnologia, la predicció del temps és cada cop més fiable però no podem oblidar que la natura és imprevisible. Per tant, sempre va bé saber interpretar els senyals del temps i conèixer el refranyer per intentar arribar allà on la tecnologia s'atura. A continuació n'hi ha alguns exemples, per refrescar la memòria de grans i petits:

*Quan la formiga treu terra del niu, adoba la gotera i fuig del riu.
Per Sant Benet (4 abril) cada cucut canta en son indret, i, si no canta, és mort de fred.*

Quan vegis el peix a l'aigua saltar, estén la bugada que el bon temps vindrà.

Quan la garsa baixa, vent senyala, i quan puja, senyala pluja.

* **ADHOC**
sostenibilitat ambiental

Generalitat de Catalunya
Departament de Medi Ambient
i Habitatge

